

מדינת ישראל

דו"ח צוות בין-משרדית לבחינות ייעול

השימוש בקרקע חקלאית במרקעי

ישראל

מאי 2018

סיוון תשע"ח

תוכן העניינים:

הרכב הצוות.....	3.....
כתב מינוי הצוות.....	4.....
הקדמה.....	5.....
רקע.....	8.....
תיאור עבודה הוצאות.....	17.....
המלצות.....	18.....
סיכום.....	23.....
חתימות.....	24.....

הרכב הצוות

החברים (לפי א"ב):

עו"ד שלמה בן אליהו - מנכ"ל משרד החקלאות
מר ערן ניצן - סגן הממונה על התקציבים במשרד האוצר
עו"ד ארז קמיניץ - המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ازרחי)
מר עדיאל שמרון - מנהל רשות מקראיעי ישראל

**מרכז הצוות - מר דניאל מלצר – רפרנט רמ"י, אגף התקציבים, משרד
האוצר**

משקיעים (לפי א"ב):

עו"ד מירון הכהן – ראש האגודות השיתופיות, משרד הכללה
עו"ד עמית יפרח – יו"ר אגף קרקעות ואגודות שיתופיות, תנועת
המושבים

את עבודת הצוות ליוו (לפי א"ב):

עו"ד אריאל אררט - פרקליטות מחוז ת"א (ازרחי)
עו"ד אורן בידרמן - לשכה משפטית, משרד החקלאות
גב' שירה ברגמן - רכזת מים וחקלאות, משרד האוצר
עו"ד מיכה דורורי - מרכז המחלקה המשפטית, התנועה הקיבוצית
גב' גלית ויינברג - ראש אגף חקלאי, רשות מקראיעי ישראל
עו"ד נור חייך - לשכה משפטית, משרד האוצר
גב' רבקה לויפר - רכזת רמ"י, תכנון והגנ"ס, משרד האוצר
גב' מניה לוייקין - סגנית יועץ משפטי, רשות מקראיעי ישראל
מר אריאל למדני - הממונה על חוק ההתיישבות, משרד החקלאות
עו"ד אבי מאיר - לשכת שר, משרד החקלאות
ד"ר רותי פרום אריכא - מנהלת הרשות לתכנון, משרד החקלאות
עו"ד אפרת פרוקצ'יה - סגנית יועץ משפטי, משרד האוצר
עו"ד אריאל צבי - ייעוץ וחקיקה (ازרחי), משרד המשפטים

כתב מינוי הצוות

שר החקלאות ופיתוח הכפר

ז' בתמוז התשע"ז
13 ביולי 2016
תק. 2016-7017

לכבוד,
מר ערן ניצן
סגן הממונה על התקציבים, משרד האוצר

עו"ד ארז קמנין
המשנה לירען המשפטיא לממשלה (אזוריה)

מר דניאל מלצר
רפנט רמי, תכנון והגנ"ס, משרד האוצר
(מזכיר הצוות)

הណון: הקמת צוות במשרדיה לבחינת ייעול השימוש בקרען חקלאית "במרקעי ישראל"

לצורך הגדלת הפירון ב{}{
 \begin{array}{l} \text{מגזר החקלאי, ניצול יתרונות לגודל בחקלאות ושימוש מיטבי של מקרקעין} \\ \text{ישראל המועדרים לשימושים חקלאיים, הרני לנצחם כחבי צוות לבחינת הסוגיות הבאות:} \end{array}}

1. רמת הסתירות של קרען חקלאית – בוחנת האפשרות להחיות משנה, נייד וכיוות ושותפות
עסקיות בין גורמים שונים בתחום החקלאות.

2. קרקע שמקורו שלא במוגנות משווה הנולות ("זמניות"/"עונתיות") – מעמדן החוווי,
מגבליות ההשקעה החלות עליהן ואופן הקצאתן.

הצוות יגיש בפניינו את המלצותיו בתוך 90 ימים מתחילה העבודה.
נציג החקלאים (כפי שקבע על ידי התאחדות החקלאי ישראל) ורשם האגודות השיתופיות ישבו
כמשמעות בישיבות הצוות.

הצוות יזמין לדינונים שיקיים גורמים מן המגזר הציבורי והפרט, לשם השמעת דעתם בנושא שום אשער
ידיונו על ידו.

מר משה כחלון
שר האוצר

בכבוד רב,

אוריה יהודה אריאל הכהן
שר החקלאות ופיתוח הכפר

הקדמה

1. בישראל ישנים כ-35.4 מיליון דונם קרקע חקלאית מעובדת ועוד כ-3.1 מיליון דונם קרקע למרעה. התמורות שחלו בתחום החקלאות בעשורים האחרונים הاخرונות, בעולם בכלל ובישראל בפרט, הן עצומות.
2. בעבר אופיינה הזירה החקלאית בשימוש אינטנסיבי בכוח אדם, בהסתמימות במיכון בסיסי, בתחרות מינימלית, בנטול נזוק של דרישות רגולטיביות ובזמןנות מקורות מים.
3. לאורך השנים עלתה עלות התshawות, כוח האדם צומצם, ומעל כל אלו – התחום החל להתבסס על מערכות מיכון וטכנולוגיה מתقدמות. בנוסף – החל תמורות בזמןנות ונגישות ההון במשק שצמצם את היקף ההון המועבר למגזר החקלאי.
4. לעומת זאת השינויים המתוארים – המשטר הקנייני המלווה לקרקעות אלו נותר מבוסס על אותן עקרונות מאז ימי קום המדינה. מתח זה בא לידי ביטוי גם סבב קרקעות המצוויות מחוץ למשטר הנחלות ודוח זה יתמקד בהמלצות לשיפור מערכת ההסכם של לקרקעות אלו, בהתאם למנדט שנקבע עם הקמתו של הצוות.
5. יש לציין כי לעקב התפתחותו של משטר קנייני מודרני בנוגע לקרקעות הזמןניות ישנה השלה ישירה על יוקר התוצרת החקלאית בישראל. קידומו של משטר זה, ליברלייזציה בתחום והגדלת הייעילות הכלכלית שכורוכה בעיבוד הקרקע כפי שיוצע – יترجمו בסופה של דבר לתוצרת זולה יותר וישתלבו במאציו הממשלה להפחנת יוקר המחייה בישראל.
6. לאורך השנים הוקמו מספר וועדות הנוגעות לניהול לקרקעות המדינה ובמסגרת זו גם לאספקטים שונים הנוגעים לקרקע חקלאית במרקעי ישראל, לדוגמא ועדת רונן (1997), ועדת מילגרום (2001), ועדת הבר (2005) ועדת רוטקופף (2010).
7. ועדות רונן ומילגרום עסקו, בין היתר, בסוגיות הפיזיות עבור השבת לקרקע חקלאית בעקבות שינוי ייעוד, ועדת הבר בchnerה את הזכויות בחלוקת המגורים בישובים חקלאיים ואילו ועדת רוטקופף ביקשה לבדוק את מדיניות ניהול הקרקע

החקלאית בכלל. במהלך שמיית עמדות הציבור הוצגו לפני הוועדה נושאים מגוונים ובהם סוגיות של חוק ההתיישבות, מבנה האגודות החקלאיות ומרכזיות איכوت לקרקע חקלאית, אך בפועל דיוינה התמקדו בעיקר בסוגיות הנוגעות למשטר הנחלות, ושימושי מגורים ותעסוקה בקרקע בישובים חקלאיים. יש לציין כי באף אחת מהוועדות לא ניתן דגש לסוגיות העיבוד החקלאי של הקרקע והניהול בהיבט העיבוד החקלאי.

8. המדיניות הנוגעת לניהול הקרקע הזמנית של מקרקעי ישראל מונעת שימוש יעל ומיטבי של משאב הקרקע הזמנית כגורם יצור, לאחר והוא מאפשר גידולים קצרי טווח בלבד, מונעת שימוש במכסת מים וביצוע השקעות ארוכות טווח.

9. מגבלות אלו באוט לצד מגבלות נוספות החלות על קרקעות המשבצת ומונעות סחריות ושתי"פם עסקיים מכוח עקרון העיבוד העצמי העומד בבסיס מדיניות המקרקעין החקלאית וחוק ההתיישבות.

10. להלן מס' דוגמאות לצורך הדגמת הבעיה :

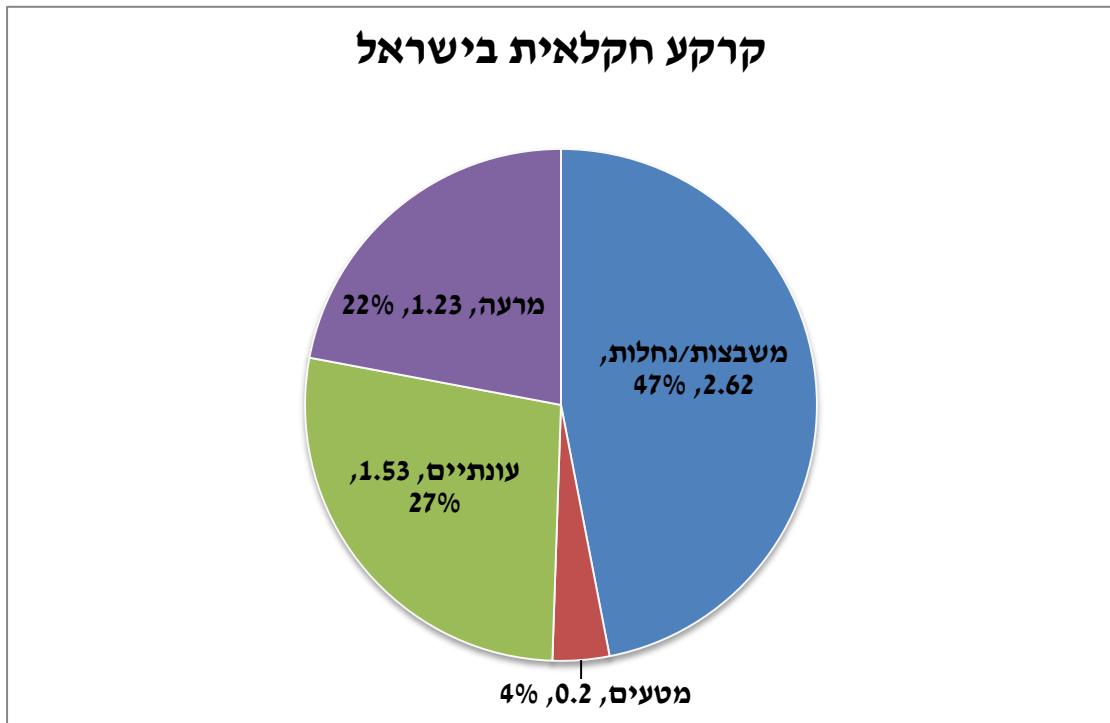
10.1. בקיבוץ חצרים בדרום, בשטחי הנחלה, ישנו גידול אינטנסיבי של צמח החוחובה אשר מביא לתפוקה ורוווח גבוהים לאגודה. הקרקע הצמודות לקיבוץ מוקצחות על ידי הרשות בקרקע זמנית שאינה מאפשרת הקמת מערכות השקיה ועל כן נאלץ הקיבוץ לא לגדל חוחובה בשטחים אלו ולהסתפק בגידולי שדה כלכליים פחות.

10.2 מושב לכיש מתמחה בגידול ענבים מזנים שונים לשיווק בארץ ולייצוא. הגידול נעשה באיזור שאין בו צפי לבניה למגורים או לתעסוקה לתקופה ארוכה קדימה. יחד עם זאת חלק הארי של עיבוד הקרקע ע"י המושב, עיבוד השטחים הזמנניים, נעשה בהפרה של החווה אשר אינו מותר נטיעת כרמים.

11. לאור האמור לעיל, הוחלט על הקמת צוות במשרד לבוחנת ייעול השימוש בקרקע חקלאית הנכללת בגדר מקרקעי ישראל, אשר ייתן דגש לסוגיות אופן ההקצאה ומעמדן החוזי של קרקען שלא במסגרת משטר הנחלות ורמת הסחריות של קרקע חקלאית.

רקע חקלאית בישראל

12. בישראל ישנו כ- 4.35 מיליון דונם של קרקע חקלאית מעובדת, הרוב קרקע מדינה. רשות מקרכעי ישראל (להלן: הרשות) מקצה קרקעות חקלאיות לפי ההתפלגות הבאה: הקצתה במסגרת משבצות / נחלות (כ- 2.62 מיליון דונם), בקייבוץ או במושב, הקצתה ארוכת טווח בחויזי מטעים (כ- 0.20 מיליון דונם), הקצתה זמנית לגידולים עונתיים (כ- 1.53 מיליון דונם). בנוסף, הקצתה זמנית לשטחי מרעה של כ- 1.23 מיליון דונם (כ- 0.6 מיליון דונם בתחום יערות, גנים ושמורות, כ- 0.2 בתחום שטחי אש וכ- 0.19 בתחום בור). סך הכל כ- 5.58 מיליון דונם.¹

תמורות בחקלאות ובמרחב החקלאי בישראל

¹ מסמך מדיניות תכנון החקלאות והכפר בישראל, מיפוי השטחים החקלאיים בישראל, משרד החקלאות ופיתוח הכפר, אוקטובר 2015.

13. החקלאות כענף במשק הייצרני בישראל, ניצבת בשנים האחרונות לפני לא מעט אתגרים: משברי מטבח עולמיים, קriseת שוק הייצוא לרוסיה, מצב בייטחוני קשה (בעיקר באזורי הדרכים), ותנאי שוק משתנים. נוסף על אלו, ומנתונים שהוצגו בפני הוועדה ניכר כי רווחיות ענף החקלאות - ככל שהדבר נוגע במיוחד לייצור בהיקפים קטנים - ירדה בעשור האחרון, ומשקים חקלאיים רבים נסגרו.

14. תהליכיים ותמורות אלו, חלקם פועל יוצאי טبعי של השונות העתים, חלקם תוצאה התיעולות כלכלית והיכולת לנצל טוב יותר את יתרון הגודל, וחלקם الآخر - נגזרת של שינויים שעוברת החברה הישראלית במישור הערכי הרואה בחקלאות יותר "עסק כלכלי" ופחות כלי ערכי שמטרתו בין היתר: השגת תועלות ציבוריות רחבות כגון אבטחת אספקת מזון טרי, התישבות, שמירה על אדמות המדינה, ערכי סביבה ונוף ועוד.

15. הקטנת הרווחיות וההכנסה הנובעת מהעסקה בחקלאות השפיעו על מספרם של המועסקים העצמאים בחקלאות. בין השנים 1980-2000 הוא קטן במחצית. מספרם הכללי של המועסקים בחקלאות, כולל שכירים, ירד ב-17% בלבד, מה שמצויב על כניסה של שכירים במידה גוברת לענף. השינוי במספר המועסקים ובהרכבתם ובמקביל עלילית התפוקה החקלאית המומוצעת ליחידת משק פעילה, מצווים על מגמה של ריכוז הייצור בידי מספר הולך וקטן של מושקים גדולים וגדלים, וזאת בדומה לשינויים במדינות המערב המפותחות.²

16. שיעור המועסקים בייצור החקלאי בישראל עומד על כ-1.4% בלבד מסך כל המועסקים במשק (כ-42,600 איש, עצמאיים ושכירים, ללא עובדים זרים. מקור: הלמ"ס, שנותון סטטיסטי לישראל, 2012). עם זאת, הערכה היא כי העובדים המספקים שירותים לחקלאות והמועסקים בעבודה של תוכרת חקלאית מהווים כ-6.3% מכוח העבודה, ככלומר סך כל המתפרנסים מחקלאות מהווים כ-7.7% מכוח העבודה בישראל (כ-270,000 איש). רק כ-21% מהמועסקים בחקלאות, כ-10,000 איש, הם בעלי מושקים עצמאיים. כ-33,000 איש, מהווים כ-43% מסך העובדים בחקלאות, הם עובדים זרים מהרשויות הפלסטינית או מדינות אחרות.⁴

² מסמך מדיניות תכנון החקלאות והכפר בישראל, כרך א – דוח 1 אפיון, מיפוי ו评议ות, משרד החקלאות ופיתוח הכפר, אוק' 2015.

³ ספר הזחב לחקלאות ולהתיישבות, 2012.

⁴ הלמ"ס, שנותון סטטיסטי לישראל, 2012.

בנוסף, ישנו רבים שהם "חקלאים במשרה חלקית" כלומר עוסקים בחקלאות לצד פרנסות נוספת ביישוב החקלאי ומחוצה לו.

הकצתה קרקע חקלאית

17. נקודת המוצא הבסיסית בתחום המקרקעין קובעת כי הרשות אינה מעבירה בעלות בקרקע חקלאית, כפי שנקבע בהחלטה מס' 1 של מועצת מקרקעי ישראל משנת 1965: "קרקע חקלאית תימסר بذلك של חכילה בלבד ליצור מוצרים חקלאיים ולהקמת מבנים ומתקנים הדועשים למגורי המתyiישבים ולצריכיהם האחרים וכן לצרכי הייצור החקלאי". בהקשר זה נציין כי גם ברפורמה במינהל מקרקעי ישראל יותר עיקרונות זה על צנו ונקבע כי העברת הבעלות לא תחול על הקרקע החקלאית.

18. מראשית ההתיישבות החקלאית בישראל הונาง "משמעות הנחלות" במסגרת המסדרה את מבנה היישוב החקלאי. הנחלה הוגדרה כיחידה קרקע חקלאית אשר את גודלה קבוע שרח החקלאות ושהוחכרה למתיישב.⁵ גודל המשבצת החקלאית של יישוב חקלאי נקבע על ידי הכפלת מספר הנחלות בתיקן גודל הנחלה. רוב היישובים החקלאיים בהתיישבות היהודית מאורגנים במסגרת קואופרטיבית לפי פקודת האגודות השיתופיות.⁶ בתקנות האגודות השיתופיות משנת 1995 הוגדרו סוגים האגודות השיתופיות, שהסמכות לשיכון נמסרה לידי רשם האגודות: אגודה חקלאית, מושב עובדים, כפר שיתופי, יישוב קהילתי כפרי, קיבוץ, מושב שיתופי ואגודה להתיישבות קהילתית.⁷ שני הדגמים המובהלים בהתיישבות החקלאית בישראל, והמיוחדים לה, הם הקיבוץ ומושב העובדים.

19. הקצתה של קרקע חקלאית במסגרת נחלה ניתנת לתקופה ארוכה, בין אם במסגרת חוזים תלת שנתיים מתחדים ובין אם במסגרת חוזה חכירה לדורות ("חכירה לדורות") לתקופה של 49 שנים עם אפשרות להארכה של 49 נוספות. כאמור, גודל השטח המוקצה נקבע על בסיס תיקן הנחלות שקבע שר החקלאות ופיתוח הכפר בהתאם להמלצת ועדת ה프로그램ות המתקבלת על בסיס מגוון של

⁵ מועצת מקרקעי ישראל, החלטות מס' 1 ו-8.

⁶ תקנות האגודות השיתופיות (סוגי אגודות) [תשנ"ו-1995] ק"ת תשנ"ו, 246 כפי שתוקנו בשנים תש"ס, תשס"א, תשס"ג.

⁷ ויתקנו, 2004; עמ' 844.

שיקולים, בין היתר כושר הייצור של הקרקע, זמינות הקרקע באזורה, זמינות המים והוּן ההשקעה (ויתקון, 1996) על מנת לייצר יחידת פרנסת למשפחה.

20. הנחלה תוכננה כשילוב של גורמי ייצור (בעיקר קרקע ומים) אשר עשויים, על פי חישוב נורטטיבי, להבטיח רמת הכנסה ראויה למתיישב ומשפחתו. באזורי בהם הנתונים האקולוגיים טובים במיוחד (למשל, פחות משקעים), נקבע הקצתת קרקע גדולה יותר. כך, באזור המרכז הנחלות קטנות יחסית (כ-30 דונם) ובאזור הדרומי הנחלות גדולות יותר (100-70 דונם).

21. ברור כי חלק מההנחות הללו מושנות ואין תואמות את השינויים הרבים שחלו בענף החקלאות בישראל, בעיקר בשימוש בטכנולוגיות מתקדמות המאפשרות אינטנסיביציה ליחידת שטח ומים וקבלת תפוקה מרבית של תוצרת מושגים מוגבלים. קיימים יתרון כלכלי מובהק לחקלאות בשטחים גדולים בשל יתרונו הגודל, הטכנולוגיה, השיווק המשותף וההסתייעות בקבני ביוץ' שמתמחים בעבודות חקלאיות. התפתחות הטכנולוגית מתאפיינת גם בעבר ל"חקלאות מדעית" (עוסקת באופטימיזציה של שימוש בתשומות על-ידי איסוף מידע באופן מותחן כגון חישה מרוחק) ומעבר לשימוש מבנים קלאיים לייצור חקלאי (חමמות וקירות צמחי אחר), לעיבוד תוצרת, לאחסון בעלי חיים, לאחסון תשומות, כלים קלאיים ועוד.

22. אולם, מלאי הקרקע כפי שהוקצה בעבר עוד מותנה בהתאם למדיניות הקרקעית המקורית שנקבע לניהול קרקע חקלאית אשר גם בה ניתן למצוא תמורות משמעותיות בהיבטים כלכליים, חברתיים ואחרים.

23. לעומת קרונות נחלה, הקצתת קרקע זמנית ("עונתית") נעשית באמצעות חוזה שכירה לעיבוד זמני לטוח קצר לתקופה של עד 3 שנים לגידולי בעל ושלחין שתקופת הגידול שלחמת תואמת את תקופת החוזה וחוזי הרשות ל经理ה לתקופה של עד 3 שנים (הרשות שימוש ללא זכויות).

24. בהקצאות אלה היקף השטח המוקצה נקבע באופן פרטני בין הרשות לבין החקלאי, בשים לב למוגבלות התקנו. אולם, בשל העובדה כי הקצאות אלה מוגבלות בזמן, הרשות בדרך כלל משלבת בחוזה איסורים והגבלות על השקעות

תשתיות ממשמעותו בשתחן כמו תשתיות מים, מערכות השקיה וניקוז, חשמלות, מבנים ועוד. אף תקנת הפטור מכוחה מוקצת קרקע אלה אינה אפשרת פיזית.

25. חוזים אלה הנם חוזיים אישיים ואין להם ערך להערכה.

26. יש לציין כי רבות מהקרקעות הזמניות נמסרו באופן היסטורי להתיישבות ומחודשים מעט לעת בהדרך צרכים מיוחדים של הרשות. קרקעות זמניות מוקצת אף לבעליים פרטיים, שאינם בעלי נחלה, לחבי' עיבוד ועוד. הקצאות אלה התאפשרו בפטור ממכוון.

27. חוזה נוסף בקרקע חקלאית שנייתן שלא במסגרת הקצאה כנראה הוא חוזה מטעים שתפקידו החכירה בו תלואה בסוג הגידול.⁸ מרבית הקרקעות החקלאיות המוכרכות למטרת מטעים הוקטו באופן היסטורי וזמינים לחידוש החכירה בחויזים לעיבודים חקלאיים לתקופה ארוכה. הקצת קרקע חדשה למטרת מטעים נעשית על בסיס המלצה של מנהלת ההשקבות בחקלאות, במסורת ובהתאם מוגבלת לגודל נחלה באזורה.

חוק ההתיישבות

28. חוק ההתיישבות החקלאית (סיגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים) תשכ"ז-1967 (להלן – החוק) קובע בהתייחסו לקרקע חקלאית ממקרקעי ישראל כי:
"המחזיק או הזכה להחזיקקרקע חקלאית ממקרקעי ישראל כמשמעותם בחוק יסוד: מקרקעי ישראל – על פי הסכם חכירה או על פי רשות, לא ינהג בקרקע שימוש חורג אלא על פי היתר בכתב מעת שר החקלאות או מעת מי שהשר הסמיכו לכך ברשותות".

29. רשימת הפעולות המהוות "שימוש חורג" מנוהה בתוספת הראשונה לחוק והם:
29.1. העברה או הקניה של כל זכות שיש למחזיק בקרקע או בחלק ממנו, או שעבוד הזכות; ואולם עיבוד הקרקע על ידי שכירים או על ידי מי שקיבל על עצמו את העיבוד בקבלנות ועל חשבונו המחזיק לא יראו כשימוש חורג.

⁸ נתיעת הדרים – 49 שנה. נתיעת שקדמים, משמש וכרמים – 21 שנה. נתיעת בננות – 7 שנים.

- . 29.2. יצרת שותפות בקרקע או ביבול, מלבד אם השותפות היא בין תושבי אותו יישוב והשותפים עובדים במידה שווה.
- . 29.3. הקניית זכויות אריסות בקרקע או ביבול.
- . 29.4. הקניית זכויות רכישת היבול בשדה (DMA).
- . 29.5. שעבוד היבול, למעט שעבוד שנעשה על פי הוראות פקודת המלונות לזמן נסائم על יבול (ערובה) 1935, או שעבוד שתנאיו מנעו מהנושא את הטיפול ביבול.
- . 29.6. הקניית זכויות מגוריים.
- . 30. החוק מבטא את התפיסה לפיה, מי שקיבל זכויות בקרקע ובמים מדינת ישראל לשימוש כללי, צריך לעבד את הקרקע ולעשות שימוש במכסת המים שהוקצתה לו, **בעצמו**, ולא להעבירם לשימוש של אחרים ("עיבוד עצמי"), אלא אם ניתן לו "היתר לשימוש חורג", מעת שר החקלאות או מאות מי שהוסמך על ידו שם כך.
- . 31. החוק אומנם מאפשר גמישות ע"י מתן היתר חורג, אולם המדיניות הנוהגת, בכלל, היא לאשר רק 'שותפות אמת' שאושרה ונבדקה בין אגודה חקלאית או חקלאי המחזיקים בקרקע לבין גורם חיצוני. משמעות מדיניות זו הינה הקפדה על המשך מעורבותם של האגודה החקלאית ו/או של החקלאים בגידולים השונים ונשיאות הסיכון הכלכלי הנובעים מהם בהתאם.
- . 32. האיסור לביצוע העברה או הקנייה של זכויות בקרקע חקלאית (שהינו אחת מן הפעולות המהוות שימוש חורג), מופיע גם בחוזה החכירה הנחתמים בין רשות מקראלי ישראל למחזיקים בקרקע.
- . 33. יובהר כי החוק מהווה למעשה "כלי עזר" (בצד הכלים החזויים העומדים לרשות המדינה), לפיקוח ולאכיפה של חוזה החכירה המקראלי החקלאי בין המדינה, באמצעות רשות מקראלי ישראל, לבין המחזק בקרקע.
- . 34. הקשר שבין החוק לבין חוזה החכירה מקבל ביטוי מפורש גם בסעיף 18 לחוק על פיו תחולתו מוחרגת במצב דברים שבו רשות מקראלי ישראל עגנה בהסכם כתוב בין לבין המחזק את יכולת לבצע אחת או יותר מאותן פעולות המהוות "שימוש חורג".

35. בשנת 2015 פרסם משרד החקלאות נחיי עבודה לחוק ההתיישבות החקלאית ובו מפורטים תהליכי עבודה ועקרונות ליישום החוק. הנהלים כוללים קרייטריונים לבחינת הבקשות לקבלת היתר לשימוש חורג ותהליך טיפול בהפרות של החוק.

דמי חכירה של קרקע החקלאית

36. דמי החכירה מקרקע חקלאית הנם סמליים או מופחתים. מחירון הרשות בעבר קרקע חקלאית תלוי בשאלת האם מדובר בנחלה או בהקצאה שלא במסגרת נחלה. שני המקרים מדובר בתשלום סמלי שאינו משקף דמי שכירות ראויים. בעל נחלה ישלם סכום סמלי של כ- 800 ש"ח בשנה בלבד עבור הנחלה כולה, ללא קשר האם היא בגודל של 30 דונם או 80 דונם, ללא קשר למיקומה ומה טיבה.

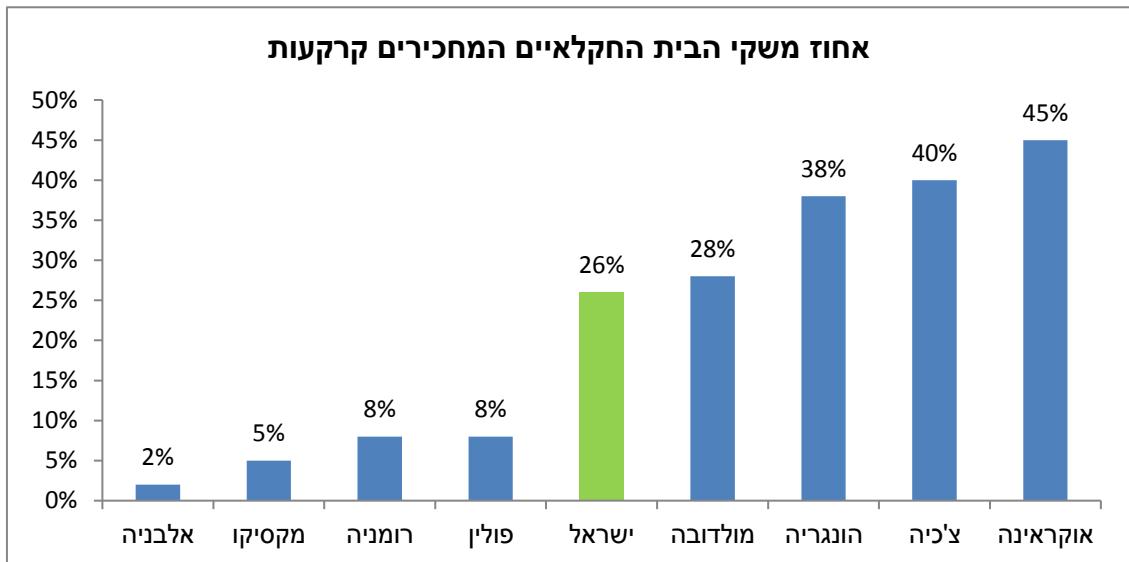
37. גובה דמי החכירה בעבר קרקע לעיבוד משתנה על פי מטרת השימוש : בגין קרקע למטעים ישולם סכום של כ- 100 ש"ח לדונם, קרקע לעיבוד עונתי נעה בין 2 ש"ח לדונם ל- 100 ש"ח לדונם תלוי בגידול ובאזור הגיאוגרפי. על קרקע למרעה ישולם עד 4 ש"ח לדונם.

המצב הבלטי פורמלי

38. לצד תיאור המצב הפורמלי בכל הנוגע לקרקע חקלאית – הוא בnalות והוא בקשרוות הזמן – הרי שהמצב בשטח אינו תואם באופן מלא את המשטר הרשמי.

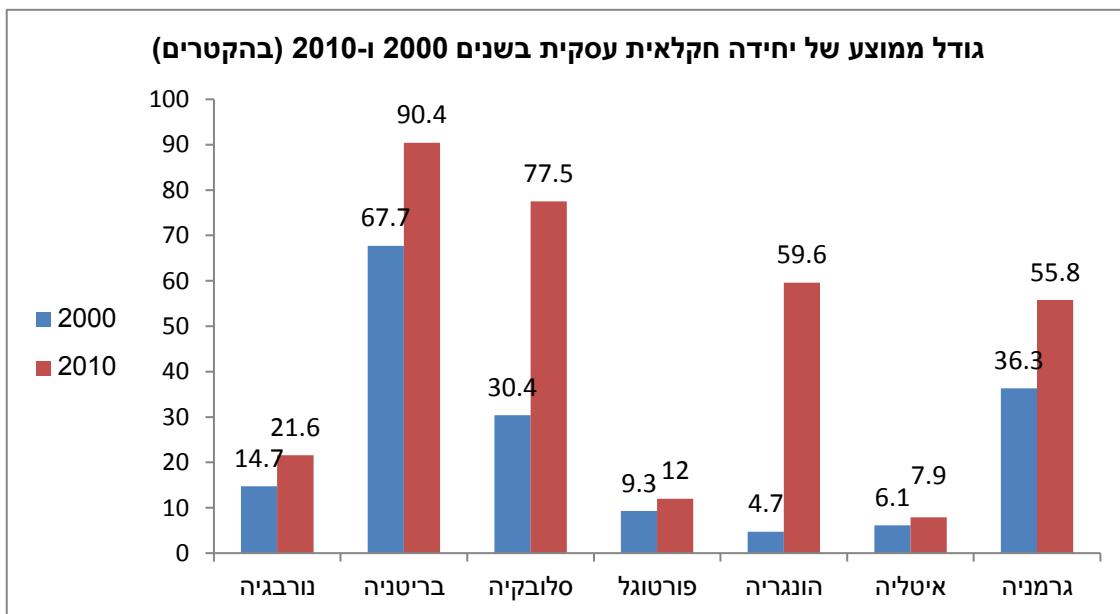
39. מסקר שנערך בתחילת שנות ה-2000 עולה שכ- 26% מבני המשקים במושבים מחייבים שטחים מנהלטים בהערכת משנה, וזאת על אף עקרון העיבוד העצמי שצוין לעיל.

40. בגרף הבא ניתן לראות השוואה בינלאומית באשר לכמות משקי הבית החקלאיים אשר מחייבים חלק מקרקעותיהם לטובת גידול חקלאי :

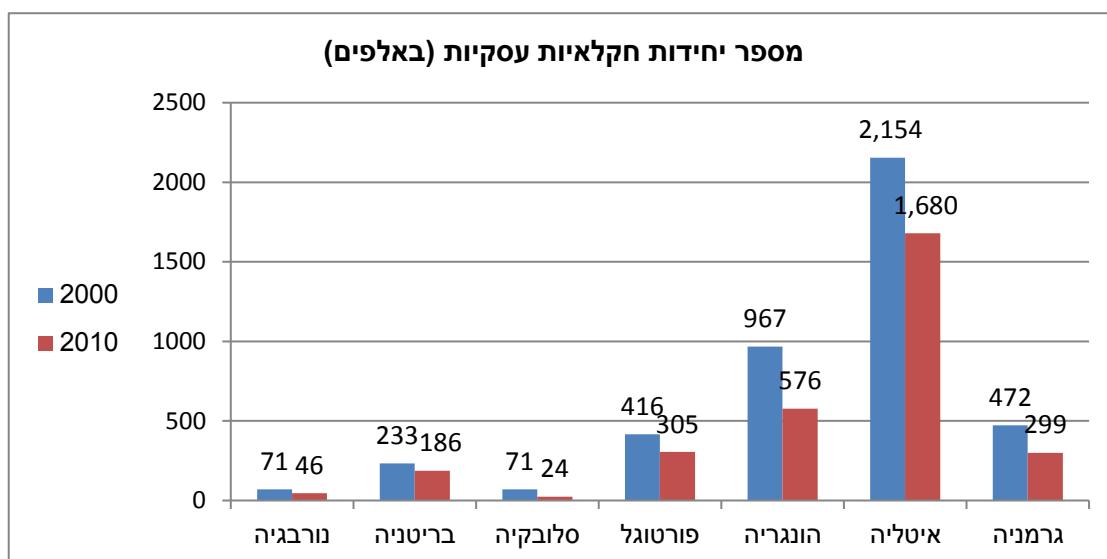
טבלה זו מצביעה על כך ששוק המקראין החקלאי בישראל פעיל יחסית למדינות אחרות, בהן, יש לציין, אין מוגבלת חוקית להchnerות קרקע חקלאית.

41. בנוסף, גדרי המשקים הפעילים במרחב המושבי כיום שונה מהגודל שחוש על ידי משרד החקלאות. קשה למצוא נתונים בנוגע לגודל המשקים בישראל, אך ניתן לננות לחשב זאת באמצעות עקיפים.

42. מנתוני משרד החקלאות לשנת 2002 עולה כי סך הקרקע שלרשויות המושבים (בלבד) עומדת על 1,833,000 דונם. כמו כן, ההערכה היא שכמות החקלאים הפעילים במושבים הינה בסביבות 12,500 (NELKOU בחשבו 8,000 חקלאים במשרה מלאה, ומהצית מס' 9,000 אשר עוסקים בחקלאות באופן חלק).⁹

43. במהלך שני העשורים האחרונים ירד מספר המשקדים הפעילים בישראל בכ-40%, כאשר גודל יחידת עיבוד ממוצעת גדל בכ-55%.¹⁰ זאת ניתן להסביר בכך שארגוני אגודות רבים הפסיקו את עיסוקם בתחום החקלאות והותירו את עיבוד אדמות לאגודה או לחברים אחרים באותה האגודה. מדובר בדוגמה דומה לו הגלובלית כפי שנitinן לראות בשני הגրפים הבאים:¹¹

44. נתוני מפקד עובדים זרים לשנת 2012 מציגים מיפוי של היחידות החקלאיות הפעילות במזרח הפרטוי/ משפחתי ובמזרח השיתופי של המגישים בקשوت להיתרים לעובדים זרים.¹² היקף השטחים שהוגשו עומד על 1.18 מיליון דונם, שהם המזרח הפרטוי/ משפחתי מעבד 824 אלף דונם והמזרח השיתופי מעבד 356 אלף דונם. מספר המשקדים המעבדים שטחים אלה עומד על כ-15,451, מתוכם 4,243 משקים

⁹"הकצאות מים וקרקע למשקדים פעילים בטוחה הארץ", ד"ר אפרת הדס, 2002

¹⁰Kimhi A. and Rekah H. (2005) The simultaneous evolution of farm size and specialization: dynamic panel data evidence from Israeli farm communities, Discussion paper No. 13.05, The department of agricultural economics and management, the Hebrew University of Jerusalem.

¹¹ מקור : Eurostat

¹² ד"ר תניב רופא, "מספר החקלאים, היחידות החקלאיות והתפלגותן לפי מחוזות משרד החקלאות. מבוסס על נתונים מפקד עובדים זרים לשנת 2012", דצמבר 2012

פרטיים/משפחתיים ו-272 משקים שיתופיים. על-פי נתוניים אלה, כ-70% מהשיטה החקלאי מעובדים על-ידי הסקטור הפרט/משפחתי ו-30% על-ידי הסקטור השיתופי.

45. מנתוני המפקד עולה כי ענף החקלאות בסקטור הפרט/משפחתי עבר תהליך של התיעולות וכ-68% מהשיטה מעובדים על-ידי 13% מהחקלאים ביחידות של 250 דונם ומעלה. עם זאת, כ-48% מהחקלאים מעובדים יחידות של עד 60 דונם בהיקף של 8% מהשיטה המעובד. בסקטור השיתופי, יחידות העיבוד המקוריות גדולות מלבתיחה: 82% מהחקלאים מעובדים 79% מהשיטה המעובד על-ידי הסקטור ביחידות של 250-4,000 דונם.

אגודה של אגודות

46. כאמור, חוק ההתיישבות מבקש לשמור את הזיקה בין בעל הזכויות בקרקע לבין השימוש החקלאי בקרקע ולמנוע את איבוד האחזקה בקרקע על ידי החקלאי. עדמה זו נכונה לשנת 1967 עת חוקק החוק.

יחד עם זאת, עם השנים חלו תמורות שונות בעניין השימושים החקלאיים בקרקע וכיום יש שימושות רבה יותר ל"יתרונו הוגדל" ולעיבוד ב"תלים ארוך" כביתי להגברת כלכליות המשק החקלאי – באמצעות צמצום החוצאות, התיעולות בשיטת העבודה, מתן מענה לצורך בניוון שטחים ופתרונות לצורך "מחוזר זרעים" ובצדדים השקעות בצד ובטכנולוגיה הרלוונטיים לפועלות בהיקפים גדולים והולכים.

התארגנות קואופרטיבית הינה אחת הדרכים הנכונות להתמודדות עם שינוי התקופה ועם הירידה ברוחניות החקלאות. האפשרות לקיים פעילות רחבה היקף יכולה לתת בידי התארגנויות המאגדות מספר אגודות יחד תחת "אגודה של אגודות" יתרונות תפעוליים וכלכליים. אגודה של אגודות מתפעלת את אמצעי הייצור שברשות האגודות שבחסותו ובאמצעות חבריהן של אותן אגודות.

תיאור עבודות ה策ות

47. ה策ות התכנס במהלך עבודתו בשנה האחרונה לשישה מפגשים פורמליים בהתאם
לפירוט הבא :

מוצמנים נוספים	נושא	תאריך
	הציג ניתוח כלכלי של משרד האוצר ולוח זמנים להמשך	07/08/2016
	מדיניות ניהול קרקע חקלאית – הציג על ידי רשות מקראעי ישראל	07/11/2016
ח"כ יצחק וקנין	עמדת משרד החקלאות בנוגע לשימוש בקרקע חקלאית	20/11/2016
	סיור הוועדה בנגב شامل ביקור במושבי הנגב ומפגש עם חקלאים מקומיים	21/02/2017
מר יונתן בשיא	השפעת מדיניות המקראען על חברות עיבוד ודיוון פנימי ראשוני לעניין המלצות ה策ות	22/03/2017
נציגי המועצות האזוריות ודיוון פנימי וחברת מושבי הנגב	הציג עמדת המועצות האזוריות ודיוון פנימי בהמלצות ה策ות	23/04/2017

המלצות

48. לאחר שמייעת מכלול הגופים הנוגעים בנושא ובهم חוקאים, ראשי מועצות אזוריות, ראשי חברות עיבוד חוקאי, מבקש הצעות להמליץ לשרים לקדם את המדיניות הבאה:

א. קרקע חוקאית במעמד זמני – משטר מקרקעין חדש

49. הצעות ממליץ על קידום החלטה של מועצת מקרקעי ישראל אשר תאפשר הקצת קרקע זמנית לתקופה ארוכה לצורך ייעול השימוש בקרקע זמנית (להלן: "חוזה לעיבוד עילוי").

50. מאפייני החוזה לעיבוד עיל יהיו כדלהלן:

1. 50.1. במסגרת חוזה זה יתאפשרו גידולים צמחים ארוכי טווח, לרבות גידולי שלחין, מטעים ו בתים צמיחה.

2. 50.2. הקצאות החזים כאמור יזכו את מחזיקיהם בנסיבות המים לחקלאות בהתאם לתקנות המים ובכפוף ליכולת האספקה.

3. 50.3. חוזה לעיבוד עיל יינתן אך ורק באזוריים שאינם מוטי פיתוח, וזאת בהתאם לתמ"א 35, לتنכנית המתאר המחויזת ועל פי שיקול דעת תכנוני של רשות מקרקעי ישראל לרבות ביחס למטרות נוספות דוגמת תשתיות לאומיות, בהיעצות עם משרד החקלאות.

4. 50.4. תקופת החוזה תעמוד על 21 שנה בשלוש תקופות של 7 שנים כל אחת, אשר מבחינות רמ"י יתחדשו אוטומטית כל עוד הקרקע מעובדת כדי. תקופת החוזה להכשרת הקרקע תיכלל בתקופת. בתקופת החכירה הראשונה.

5. 50.5. החוזה לא יכלול זכות חידוש מעבר ל-21 שנה; הקצתה לתקופה נוספת מעבר ל- 21 שנה, תיבחן על ידי הרשות בתיאום עם משרד החקלאות כבקשה חדשה, וזאת בראי יישום תנאי החוזה, שימוש לעיבוד עיל בקרקע החוקאית ומדיניות מועצת מקרקעי ישראל במועד החידוש.

6. 50.6. לא תהיה אפשרות להעברת הזכויות בחוזה.

7.50. דמי החכירה השנתיים בגין קרקעות בחוזה לעיבוד יעל יהיו בהתאם למחירון הקיימים כיום ברשות. רשות מקראעי ישראל תבחן אפשרות לעדכון המחירון הכלול ולאיחוד תעריפים.

8.50. פיצוי בעת דרישת הבדיקה הנובעת משינוי ייעוד בתקופת החוזה לעיבוד יעל יהיו בדומה לחוזה עונתי ובהתחשב בהשאבות שבוצעו בהתאם לסוג הגידול. הפיצוי לא כולל הפסד הכנסתה לצמינות.

9.50. השבת הקרקע בתום תקופת החוזה לא תזכה בפיצוי. נדרש החוכר להשאיר מתקנים במרקען, החוכר יהיה זכאי לפיצוי עבור מתקנים אלה.

10.50. רשאים להגיש לרשות מקראעי ישראל בקשה להקצתה קרקע בחוזה לעיבוד יעל ישוב חקלאי, מעבד פרטי, אגודה שיתופית, התארגנות אזורית של אגודות או חברה לעיבוד.

10.50.1. תנאי סף להגשת בקשה לחוזה לעיבוד יעל יהיו כללו:

10.50.1.1. עיבוד הקרקע המוחזקות ע"י המעבד בעיבוד עצמי או בהיתר לפי חוק ההתיישבות.

10.50.1.2. קבלת המלצה ממשרד החקלאות.

10.50.1.2. הדיוון בבקשת יעשה ברשות בוועדת עסקות ייעודית אשר תוקם לשם כך. בהתאם לתקנה 8 לתקנות חובת המכrazים, מנהל הרשות ימנה את חברי הוועדה ובינם נציג הרשות לתכנון משרד החקלאות ונציג משרד המחויז של משרד החקלאות.

10.50.1.3. ועדת העסקות הייעודית תבחן את הבקשה לקבלת חוזה לעיבוד יעל ואת המלצה משרד החקלאות.

10.50.1.4. לשם מתן המלצה משרד החקלאות, ועדת ה프로그램ות שברשות לתכנון משרד החקלאות תדונו בограмמה שתצורף בבקשת, בהתאם לנחיי העבודה, תאשר את המתויה האזרוי ותדונו בבקשת באופן פרטי, וזאת בהתאם לשיקולים חקלאיים, כלכליים והתיישבותיים ובינם בין היתר:

10.50.1.4.1. היקף השטח הכלול המוחזק על ידי המבקש.

10.50.1.4.2. הפעולות החקלאית הקיימת, ניסיון ומשך העבודה.

10.50.1.4.3. הפעולות החקלאית המוצעת, סוגי הגידולים ומשך העבודה הנדרש.

10.50.1.4.4. קיומו של הפרות חוק ההתיישבות.

.50.10.4.5. אכלוס היישוב ובכלל זה איווש הנחלות שנקבעו עבورو.

.50.10.4.6. תרומת הבקשה ליעילות העיבוד החקלאי.

.50.10.4.7. יכולת המבקש להפיק את הערך הכלכלי הגבוה ביותר מיעבוד הקרקע החקלאית.

.50.10.4.8. התאמה לפרוגרמה אזורית מאושרת על ידי משרד החקלאות, בה ייבחן הצורך בהשבות שטחים זמינים לצורך השלמת משבצות חסרות ואיגום אזרחי ו/או לשם הקצתה קרקע למבדים חדשים בחוזה לעיבוד יעל.

.51. מגנון הקצתה קרקע יהיה כדלקמן:

.51.1. לאגודות ישובים בהתאם לתקנת הפטור 25(28).

.51.2. לחקלאים פרטיים בהתאם לתקנה 25(5)(א1) ובכפוף לתנאי תכנית הפיתוח של מנהלת ההשקעות משרד החקלאות, או בהתאם לכל תקנה רלוונטית אחרת מתנות חובת המכרזים, תשנ"ג-1993.

.51.3. הרשות תפעל על מנת לאפשר הקצתה קרקע בחוזה לעיבוד יעל למבדים פרטיים, לרבות חברות עיבוד, בדרך של תיקון סעיפי הפטור בתקנות חובת המכרזים. צעדים אלה יאפשרו גם קליטת מבדים חדשים שאינם עומדים בתנאי תקנה 25(5)(א1) לתקנות חובת המכרזים.

.52. לאור החלטה לייצר מעמד חוות לעיבוד יעל, לא תתאפשר הגדלת משבצות למעט ביישובים החקלאיים בקו עימומם כהגדתו בחוק יסודות התקציב ובמוסדות האזוריות אשכול, תמר, הערבה וחבל אילות וכן ביישובי פתרחת ניצנה, בכפוף לפרוגרמה אזורית ובהתאם לאכלוס וקליטה.

.53. המלצות להגדלת תקן משבצת שניתנו טרם גיבוש המלצות אלה יועברו לרשות לבחינת כל המלצה לגופה. המלצות שתאושרנה יהיה ניתן ממש גם במסגרת חוות לעיבוד יעל.

.54. משרד החקלאות והרשות יבחנו את הליך הקצתה קרקע הזמנית ביום, בנוגע לкрיטריונים באמצעות מוקצחות במסגרת ועדת השכירות עונתית, וזאת

לצורך השגת איזון אזרחי ומתן הזרדמנויות למעבדים חדשים לקבלת קרקע לעיבוד באופן שוויוני ופומבי.

55. מוצע כי לאחר קבלת המלצות על ידי שרי האוצר והחקלאות ופיתוח הכפר, יוקם צוות מקצועי אשר יורכב מנציגי רשות מקראלי ישראלי, משרד החקלאות, משרד המשפטים ומשרד האוצר לשם הכנת הצעת החלטה למועצה מקראלי ישראלי. ההצעה תובא לידיון במועצת מקראלי ישראלי בתוך 60 ימים מאישור המלצות על ידי השרים.

56. רשות מקראלי ישראל תיערך לשם קביעת הוראות מפורטות ליישום המלצות ולימושן בפועל וזאת בתוך 3 חודשים מיום קבלת ההחלטה במועצת מקראלי ישראלי.

57. עוד ממליץ הצעות כי שינוי לתקן נחלות, מספן או גודלו, יומלץ על ידי ועדת ה프로그램ות ויובא לאישור שר החקלאות ופיתוח הכפר, לצורך המשך ההליך כאמור.

ב. ייעול השימוש בקרקע החקלאית – חוק ההתיישבות

58. אחד הנושאים החשובים לפיתוחה של חקלאות מודרנית הינו שיתוף פעולה ארכי ושיתוף פעולה אופקי וזאת על מנת להגיע לידי ניצול של יתרונות לגודל ועיבוד אינטנסיבי ויעיל יותר.

59. בהתאם לכך, מתן היתרים לשימוש חורג על ידי הממונה על חוק ההתיישבות, אשר נועד להגדלת התפקות מעיבוד הקרקע החקלאית, יורח ביחס למצב הנוכחי, לצורך ייעול השימוש בקרקע החקלאית, ובלבד שלא תאפשר חכירת משנה.

60. מתן היתרים לשימוש חורג יתאפשר גם בקרקע שתוחכר בחוזה יעל.

61. מוצע לעוזד הקמת אגודות מרכזיות מרחביות (אגודות של אגודות), על פni מתחם גאוגרפי שיוגדר ע"י משרד החקלאות. אגודה של אגודות תוכל לנוהל את עיבוד הקרקע החקלאית עבור האגודות השיתופיות אותן היא מאגדת וכן להתקשר עם חבר באחת מהותן אגודות, בהיקף ובפרק זמן שיוגדר על ידי רשות מקומית ישראל ומשרד החקלאות. התקשרויות בין חברים תותרנה רק במסגרת האגודה בה הם חברים.

62. יצוין כי במסגרת עבודה הצוות נבחנו מספר הצעות שהובאו בפנוי באשר ליעול השימוש בקרקע משכצת בדגש על הגברת הסחריות והגמישת ניוד זכויות העיבוד. בין ההצעות היו אימוץ סעיף 5 לדוח ועדת יוסי יש שהציע לאפשר ניוד של עד 20% מהמשכצת של היישוב שלא בדרך של שותפות, אפשרות להחכרת משנה מלאה תוך העברת נתח משמעותי מהתשלום למדינה כבעל הקרקע ועוד.

אולם, על אף התועלות הכלכליות שעולות מיצירת הליברליזציה בשימוש במשאב הייצור החקלאי, הוחלט כי בשל שיקולים דוגמת שמיירה על ההתיישבות החקלאית, שיווין, צדק חלוקתי ועוד, שלא לאמץ המלצות מסווג זה.

סיכום

63. המלצות אלה נועדו להבטיח שימוש עיל יותר במשאב הקרקע הנדרש לטובת עיבוד חקלאי, ובכך לאפשר לחקלאים ניצול יתרונות לגודל ולהביא להעלאת הפריון בתחום.

64. התמודדות עם אספקטים אלה צפואה להשפייע גם על יוקר המחייה של תושבי המדינה שכן יצרת תוצרת חקלאית באופן עיל יותר – צפואה להיות מתרגמת בשוק תחרותי להזנות גם לצרכנים הסופיים.

65. בנוסף, המלצות יביאו לשכלול שוק הקרקעות החקלאיות באמצעות משטר מקרקעין ליברלי יותר וזאת תוך מתן גמישות גבוהה יותר לחקלאים ותוך הפחתת הנטל הבירוקרטי בהנהלותם אל מול רשות מקרקעי ישראל.

66. בראשית הצעות, אימוץ המלצות על ידי השירותים והסדרתנו, יאפשר ייצור התקשרויות ושותפות רחבות היקף שיביאו לעיבוד אינטנסיבי יותר, אינטנסיביות מוגוון גידולים.

67. כמו כן, הצעות רואה חשיבות רבה לכך שבמסגרת ועדת ההשכורת לעיבוד עוני וועדת העסקות לעיבוד מיטבי, תתאפשר הכנסת "שחקנים" חדשים בתחום החקלאות, על מנת להביא להגברת התחרות וקידום יוזמות אגרריות וטכנולוגיות חדשות ורואה בהמלצתיו כפתחת צוואר להשגה מטרה זו.

על דרכו זה שמנגש לשורי האוצר והחקלאות ופיתוח הכפר חתוםים בכבוז
רב:

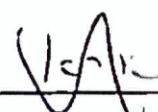
מר שלמה בן אליהו
מנכ"ל משרד החקלאות ופיתוח הכפר

עו"ד ארז קמיניץ
משנה ליוועמ"ש (אזורתי)

מר אריאל יוצר
סגן הממונה על התקציבים

מר עדיאל שמרון
מנהל רשות מקראלי ישראל